

[Lone Dybkjær]

en alt for forenklet problemstilling, fru Pia Christmas-Møller kører frem med. Det er ikke nok at låse nogle døre, det er meget mere kompliceret, og det var derfor, jeg brugte ordet »fængsel«. Hvordan forestiller man sig egentlig i praksis, at det skal kunne lade sig gøre? Det var ikke særlig polemisk ment, det var mere spørgende.

Hr. Tom Behnke sagde, at også i private institutioner er der narkomaner, der har forladt systemet i utide. Jeg tror altså, vi skal gøre os klart, at det vil der altid være. Det er en fuldstændig illusion at mene, at der ikke vil være narkomaner, der forlader behandlingen i utide; det skal vi ikke bilde os ind.

Så vil jeg godt sige, at når de private i højere grad følger narkomanerne bagefter og det offentlige ikke gør det, kunne det faktisk hænge sammen med et problem, som vi overhovedet ikke har været inde på, nemlig om der er tilstrækkelige ressourcer til opfølgningen. Jeg sagde, at det var nødvendigt, men jeg undlod at sætte penge på, og spørgsmålet er derfor, om det ikke er dér, vi skal sætte ind, for at resten ikke skal blive en illusion. Så kan vi selvfølgelig sige, at vi har forsøgt, og at de ikke ville selv, men det løser ikke problemet. Den eneste løsning er, at vi laver en ordentlig opfølgning, og så skal vi i øvrigt ikke have nogen illusioner om, at vi kan løse alle problemer. Der er desværre opgaver, som selv samfundet ikke kan klare.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg har sandelig heller ikke nogen illusion om, at vi løser alle problemer med dette forslag, og det mener jeg heller ikke at vi på noget tidspunkt kan komme til at gøre, når det er frivilligt, om man vil indgå disse kontrakter.

Selvfølgelig kan vi ikke løse alle problemer med dette lovforslag, men når vi nu taler om, at det var et spørgsmål om tilførsel af ressourcer, så er det spændende, at et fire ugers ophold på Egeborg koster 16.000 kr. og et fire ugers ophold i en københavnsk institution koster 60.000 kr., og det er uden opfølgning bagefter. Jeg siger bare, at det er et tydeligt eksempel på, at når der går politik i noget, går det galt, så ender det i ren administration og bureaukrati. Alle tal viser, at det private er billigere og bedre.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Jeg bor selv i Københavns Kommune, og jeg har også lagt børn til Københavns Kommune, så jeg har adskilligt at sige om Københavns Kommune og dens administration, overadministration og bureaukratisering, og hvad ved jeg, der fordyrer alting, uden det gavner et eneste menneske, men tværtimod skader. Det er ikke det, debatten i dag drejer sig om, men jeg har besluttet mig til at komme tilbage til det, for jeg synes, at det lejlighedsvis er grotesk, hvad der foregår i Københavns Kommune. Derfor er jeg ikke villig til at bruge Københavns Kommune til noget som helst andet end at sige, at det står dårligt til i Københavns Kommune. Man kan ikke bruge Københavns Kommunes tal til at sammenligne med, hvordan det står til i den øvrige del af landet, men det er altså, som jeg sagde, en helt anden diskussion, og til trods for at jeg besluttede mig til at lægge en dæmper på mig selv, kunne det nok høres, at jeg var ganske forarget over nogle ting.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Ligesom ved det forrige forslag, hvor vi talte om arbejdsskader, kunne vi lige så vel her nævne, at det forebyggende er væsentligt. Nu drejer diskussionen sig ikke om det i dag, men det er en væsentlig ting, at vi gør alt, hvad vi kan for at forebygge, at nogle bliver narkomaner, for er man først blevet det og er kommet ind i miljøet, ved vi også godt, at man ikke længere har sin frie vilje; det er der flere der har understreget i dag.

Jeg har talt med forældre, som har mistet en ganske ung datter, som ikke kunne få den nødvendige behandling, fordi hun ikke selv ville, så hun skulle altså have lov at dø. Nu er der nogle, der har sagt, at det har man altså også lov til i Danmark.

En anden alvorlig ting i øjeblikket er, at der er røster fremme om, at man skal opgive at behandle folk, der er så langt ude, at der ikke er noget at gøre. Vi skal bare sørge for, at de får en så god tilværelse som overhovedet muligt. Det kan jeg ikke rigtig være med til, for det, at man skal gøre noget for dem, betyder i realiteten også, at der skal ske noget, ellers skal man bare overlade dem til sig selv og vente på, at de skal tage en overdosis og dø, så er man af med dem.